

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3C/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514203677
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bitalová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8514203677.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Oľgou Bitalovou v súkromnoprávnom spore žalobcu: Silverside, a. s. so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, právne zast. AK Herceg, s.r.o. so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 890 240, proti žalovaným: 1./ O. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXX, XXX XX Q., 2./ J. Z., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, XXX XX Q. a 3./ Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX T. B., o zaplatenie spoločne a nerozdielne 11.112,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 11.112,88 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 10.577,97 eur od 4.6.2014 do zaplatenia **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému v 1./, 2./ a 3./ rade náhradu trov prvoinštančného konania **n e p r i z n á v a**.

III. Súd žalovanému v 1./, 2./ a 3./ rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s.) podal na tunajší súd proti žalovaným návrh na zaplatenie sumy 11.507,91 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 9.2.2005 uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu o splátkovou úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) v znení Dodatku č. 1 zo dňa 19.2.2009 (ďalej len „dodatok“), na základe ktorej poskytol žalovaným v 1. a 2. rade splátkový úver vo výške 450 000,-Sk (14.937,26 eur). Žalovaní v 1. a 2. rade boli povinní poskytnutý úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po 195,91 eur k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.3.2005 a posledná dňa 20.1.2015. V zmysle dodatku bol žalovaným v 1. a 2. rade povolený odklad splátok v období od 20.2.2009 do 19.5.2009, od 20.5.2009 bola dohodnutá výška splátky 227,63 eur pri konečnej splatnosti 20.1.2015. Dňa 9.2.2005 uzatvoril žalovaný v 3. rade s právnym predchodcom žalobcu Dohodu o ručení (ďalej len „dohoda“) na základe ktorej sa nedovolateľne a bezpodmienečne zaviazal uhradiť právnemu predchodcovi žalobcu všetky pohľadávky definované v Dohode, ktoré vzniknú v prípade, ak si žalovaný v 1. a 2. rade nebudú riadne a včas plniť svoje splatné záväzky. Právny predchodca žalobcu si svoju povinnosť zo zmluvy riadne splnil, žalovaní v 1. a 2. rade si svoje povinnosti splácať úver splnili len čiastočne a dostali sa do omeškania so splácaním úveru. Listom zo dňa 23.10.2013 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaných na úhradu dlžných splátok a upozornil ich, že ak nedôjde k zaplateniu, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže žalovaní na túto výzvu nereagovali, právny predchodca žalobcu dňa 13.11.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaných na zaplatenie pohľadávky. Žalovaní ani po zosplatnení úveru tento nesplátili. Ku dňu 3.6.2014 eviduje právny predchodca žalobcu pohľadávku voči žalovaným vo výške 11.507,91 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 9.927,59 eur, riadnych úrokov vo výške 743,12 eur a úrokov z omeškania vo výške 837,20 eur. Istina bola vypočítaná podľa vzorca čerpané prostriedky + splatné úroky pripísané k čerpanej výške peňažných prostriedkov + splatné poplatky pripísané k čerpanej výške

peňažných prostriedkov - úhrady započítané na istinu. Úroky boli vypočítané podľa úrokovej sadzby, ktorá bola v zmluve dohodnutá ako pohyblivá a pri uzavretí zmluvy bola vo výške 9,30 % ročne. Táto sa postupne menila, a to od 15.3.2006 do 31.5.2006 vo výške 9,70 % ročne, od 1.6.2006 do 31.7.2006 vo výške 10,10 % ročne, od 1.8.2006 do 1.4.2007 vo výške 10,60 % ročne a od 2.4.2007 do 20.5.2014 vo výške 10,35 % ročne. Úroky vo výške 743,12 eur boli vypočítané nasledovne - 10,35 % ročne - zo sumy 12 129,97 eur od 1.10.2011 do 28.12.2011, zo sumy 10 014,75 eur od 29.12.2011 do 31.1.2012 a zo sumy 9 927,59 eur od 1.2.2012 do 12.11.2013, čo celkovo predstavuje sumu 2.266,38 eur. Po odpočítaní úhrad započítaných na úroky vo výške 1.523,26 eur činí uplatňovaná výška úrokov 743,12 eur. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 1,66 eur mesačne, ktorý sa zmenil na základe zmeny Sadzobníka platného od 1.7.2006 na sumu 1,99 eur mesačne a od 1.10.2010 na sumu 2,99 eur mesačne. Žalovaní svoje právo odstúpiť od zmluvy z dôvodu zmeny Sadzobníka nevyužili. Tento poplatok predstavuje cenu za plnenie služieb klientovi, napr. zasielanie informácií ohľadne úveru (najmä zasielanie výpisu z úverového účtu), sprístupnenie elektronickej služby internetbanking a vykonávanie inkasa splátok. V sume poplatku je zahrnutá aj náhrada nákladov banky za administratívne úkony, napr. sledovanie rizikovosti klienta, archivácia dokumentácie, udržiavanie a inovácia technických systémov. Uplatnené úroky z omeškania vo výške 20,18 eur boli vypočítané ako 5% ročne zo sumy 6.053,96 eur od 20.10.2013 do 12.11.2013.

2. Súd poučil účastníkov o ich procesných právach a povinnostiach a žalovaným doručil žalobu. Pri doručovaní zásielky žalovanému v 3. rade súd zistil, že sa zdržiava na neznámom mieste v Anglicku, preto mu uznesením č. k. 3C/40/2015-107 zo dňa 24.6.2015 ustanovil opatrovníka pre toto konanie Mesto Stará Ľubovňa.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade vo svojom vyjadrení k podanej žalobe navrhli žalobu zamietnuť. Poukázali v prvom rade na to, že zmluva o úvere uzavretá s právnym predchodcom žalobcu je zmluvou spotrebiteľskou a zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Táto zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Zároveň podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu preto nebol oprávnený požadovať poplatok za poskytnutie úveru, ani poplatok za správu úveru, ako ani ďalšie poplatky, napr. za hotovostné splátky, za zmenu zmluvných podmienok, za opakované upomienky (ktorých vyhotovenie je pochybné, keďže ani jedna im nebola doručená). K „súhlasu“ so Sadzobníkom žalobcu uviedli, že tento nie je súčasťou zmluvy, pričom tento článok zmluvy nemohli ovplyvniť. Poznamenali, že zmena úrokovej sadzby im nebola nikdy oznámená. Namietali zápočet ich úhrad na vyššie uvedené poplatky, ako aj na úroky z omeškania, ktoré boli do 14.1.2009 uplatňované vo výške 26,40 % ročne. Takisto namietali doručenie výziev právneho predchodcu žalobcu z 23.10.2013 v súvislosti so splnením podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak by žalobca namietal, že nejde o spotrebiteľský úver vzhľadom na § 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. uviedli, že úver na bývanie neznamená bez všetkého, že ide o úver na „účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu“, takýto úver môže znamenať i úver na zakúpenie domácich spotrebičov, nábytku. Úver použili na nákup motorového vozidla. O tom, že nešlo o úver na bývanie svedčí aj to, že právnemu predchodcovi žalobcu podľa zmluvy žiadne faktúry nedokladovali a právny predchodca žalobcu z toho nevyvodzoval žiadne následky. Text zmluvy nemali ako ovplyvniť, pokiaľ úver chceli získať, museli ho iba akceptovať. Namietali tiež predložené obchodné podmienky s neskoršou účinnosťou ako bola uzavretá zmluva. Na základe týchto skutočností dospeli k záveru, že mali vrátiť žalobcovi iba poskytnutú istinu. V období od 9.2.2005 do 6.9.2011 uhradili právnemu predchodcovi žalobcu žalobcovi spolu sumu 12.669,45 eur, dlh tak predstavuje 2.267,81 eur. Pri splátkach 195,91 eur od 9.2.2005 do 19.1.2009 (47 x 195,91 eur) a pri splátkach vo výške 227,63 eur od 20.5.2009 (v zmysle dodatku bol povolený odklad splátok splatných dňa 20.2.2009, 20.3.2009 a 20.4.2009) by bola istina úveru uhradená k 20.5.2011 (24 splátok po 227,63 eur + 25. splátka po 133,59 eur). Právny predchodca žalobcu si dňa 21.5.2011 mohol uplatniť právo prvýkrát na súde. Keďže právny predchodca žalobcu podal žalobu až dňa 20.6.2014, namietli aj premlčanie dlhu.

4. Právny predchodca žalobcu podaním doručeným dňa 22.7.2015 predložil súdu špecifikáciu uplatňovaných nárokov, v ktorej uviedol, že žalovaní v 1. a 2. rade uhradili doposiaľ sumu 17.149,45 eur, ktoré boli v zmysle čl. III. bodu 7 zmluvy započítané v nasledovnom poradí: splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istina. Z úhrad žalovaných v 1. a 2. rade bola

na spracovateľský poplatok započítaná suma 132,78 eur, na úroky z omeškania suma 1.329,67 eur, na poplatky suma 72,30 eur, na riadne úroky suma 1.523,26 eur a na istinu suma 14.091,44 eur. K žalovanej istine dospel právny predchodca žalobcu nasledovne : 14.937,26 eur (čerpanie) + 8.783,01 eur (úroky do 30.9.2011) + 298,76 eur (poplatky do 30.9.2011) - 14.091,44 (úhrady započítané na istinu) = 9 927,59 eur. Uplatnené úroky z omeškania vo výške 837,20 eur vypočítal právny predchodca žalobcu od 13.11.2013 do 3.6.2014, a to nasledovne: 925,96 eur - (úroky z omeškania) - 88,76 eur (úhrady započítané na úroky z omeškania za obdobie od 13.11.2013 do 3.6.2014).

5. K námietkam žalovaných v 1. a 2. rade sa právny predchodca žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 11.8.2015. K spotrebiteľskému charakteru zmluvy a potrebe aplikácie Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uviedol, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Poukázal pritom na viaceré rozhodnutia NS SR, ako aj na rozhodnutia ÚS ČR a NS ČR. K absencii údajov o RPMN žalobca poukázal na § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. podľa ktorého je o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý a spotrebiteľ ho čerpal. Preto zmluvu považoval za platne uzavretú. K oprávnenosti účtovať poplatok za poskytnutie úveru poukázal na § 499 Obchodného zákonníka a čl. III. bod 5 zmluvy. K oprávnenosti poplatkov za správu úveru zopakoval argumenty zo žaloby. Okrem toho poukázal na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a výnimku z neprijateľnosti zmluvných podmienok, ak ide o predmet hlavného plnenia a primeranosti ceny. S poukazom na čl. 4 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS a jeho zmysel a význam vyplývajúci aj z citovaného stanoviska generálnej advokátky Veriaci Trstenjak v konaní pred Európskym súdnym dvorom vo veci C-484/08 vyvodil záver, že poplatok za správu úveru bol súčasťou celkovej ceny za daný úverový produkt. Oba poplatky (za spracovanie úveru aj za správu úveru) sa podľa jeho názoru týkajú primeranosti ceny plnenia, preto sú vylúčené zo súdnej kontroly. Oba poplatky boli v zmluve uvedené jasne a zrozumiteľne a žalovaní o nich vedeli. Účel daných poplatkov a ich protihodnotu považuje za primeranú. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (13.11.2013) už žiadne poplatky účtované neboli. Navyiac, žalovaní svojimi úhradami už všetky poplatky uhradili, preto si tieto ani neuplatňujú. K neoznámeniu zmien úrokových sadziieb a zápočtom úhrad na poplatky a úroky z omeškania poukázal na § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, rozhodnutie NS SR z 1.9.2004 a súčasnú právnu doktrínu, podľa ktorých sa peňažné plnenie započíta najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Žalovaní v 1. a 2. rade nikdy nespochybnili zápočet ich úhrad. Zároveň k § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že toto ustanovenie sa vzťahuje len na čiastočné plnenie peňažného dlhu a nie na plnenie dlhu v splátkach, ako to bolo dohodnuté v zmluve uzavretej medzi stranami sporu. K úrokom z omeškania uviedol, že vychádzal z právnej úpravy platnej a účinnej ku dňu podpisu zmluvy. Namietané úroky z omeškania boli už splatené jednotlivými úhradami žalovaných. Súčasťou žalovanej sumy sú iba úroky z omeškania vo výške 5 % ročne. K námietke nedoručenia výziev zo dňa 23.10.2013 právny predchodca žalobcu uviedol, že tieto výzvy zaslal dňa 24.10.2013, čo preukazuje podací hárok zo dňa 24.10.2013. V tejto výzve boli žalovaní vyzvaní na úhradu dlžných splátok a poučil ich o možnosti zosplatenia celého dlhu. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti ku dňu 13.11.2013 prevzal žalovaný v 2. rade dňa 28.11.2013, žalovaní v 1. a 3. rade si zásielku neprevzali v odbernej lehote. K súhlasu žalovaných so Sadzobníkom uviedol, že žalovaní v zmluve vyhlásili, že sa oboznámili do Všeobecnými podmienkami a súhlasia s nimi, ako aj so Sadzobníkom, ktorý uznali ako súčasť zmluvy. S možnosťou určiť časť zmluvy aj odkazom na obchodné podmienky počítá aj zákon o bankách (§ 75 ods. 3), aj § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka. Každú zmenu obchodných podmienok vždy riadne a včas zverejňuje na obchodnom mieste banky a na svojom webovom sídle. K nemožnosti ovplyvniť text zmluvy uviedol, že žalovaní si mohli vybrať ktoréhokoľvek poskytovateľa úveru. Právneho predchodcu žalobcu si vybrali na základe slobodnej voľby. K dlhu vypočítaného žalovanými poukázal na skutočnosť, že okrem istiny sú povinní uhradiť aj úroky, poplatky, prípadne aj úroky z omeškania, preto svoj nárok považoval za dôvodný. K otázke, ktoré všeobecné podmienky sa majú aplikovať a prečo predložil podmienky účinné až od dátumu po uzavretí zmluvy, právny predchodca žalobcu uviedol, že k žalobe predložil Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky a Sadzobník účinné v čase podpísania Dodatku. Zároveň však upozornil na skutočnosť, že zmluvný vzťah sa spravoval Obchodnými podmienkami účinnými v čase podpisu zmluvy. Žalovaní sa mali možnosť počas celého trvania úveru oboznámiť so zmenami podmienok prostredníctvom inštitútu Zverejnenia, ktorý je definovaný v čl. 2 Všeobecných obchodných podmienok. K premlčaniu právny predchodca žalobcu uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená dňa 13.11.2013, teda až od tohto dátumu je možné počítat premlčaciu dobu. Táto neuplynula ani podľa Občianskeho ani podľa Obchodného zákonníka. Trval preto na uplatnenom nároku.

6. Právny zástupca právneho predchodcu žalobcu na pojednávaní trval na tom, že na zmluvný vzťah sa podľa jeho názoru nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to podľa § 1 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona. Úver plus na bývanie je úver na rekonštrukciu, resp. stavebných úprav v mieste trvalého bydliska žalovaných v 1. a 2. rade. K námietke premlčania zopakoval argumenty zo svojho predchádzajúceho písomného vyjadrenia.

7. Žalovaní v 1. a 2. rade svoju neúčasť na pojednávaní dňa 4.8.2015, ktoré bolo odročené na 14.8.2015 ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci aj v ich neprítomnosti.

8. V písomnom vyjadrení k reakcii právneho predchodcu žalobcu zo dňa 9.10.2015 žalovaní v 1. a 2. rade zotrvali na svojich námietkach. Uvedli, že právny predchodca žalobcu stále nepreukázal, že by boli oboznámení so Všeobecnými obchodnými podmienkami a Sadzobníkom. Ďalej uvedli, že nenamietajú platnosť uzatvorenej zmluvy, ale dovoľávajú sa jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Naďalej zotrvali na tvrdení, že právny predchodca žalobcu nijako nezabezpečil doručenie výziev. Poštový podací hárok nie je dokladom o skutočnom doručení zásielky. Namietli, že by predložené doručky z novembra 2013 mali byť doručkami preukazujúcimi doručovanie výzvy z 23.10.2013. Tvrdenia právneho predchodcu žalobcu, že podpisom zmluvy prehlásili, že by boli oboznámení so Všeobecnými obchodnými podmienkami a Sadzobníkom, považovali za právne irelevantné, keďže tieto dokumenty nepodpisali. V danom prípade ide o spotrebiteľskú vec a všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka sa použijú, ak je to na prospech spotrebiteľa. Namietli prijateľnosť inštitútu zverejnenia. Trvali na vznesenej námietke premlčania.

9. K ospravedlneniu svojej neúčasti na pojednávaní dňa 15.3.2016 žalovaní v 1. a 2. rade doplnili svoje vyjadrenie. Uvedli, že úver bol braný na zariadenie domácnosti a na kúpu motorového vozidla. Tento účel v banke vyjadrili a skutočnosť, že tento účel zahrnuli pracovníci právneho predchodcu žalobcu pod pojem „Úver PLUS na bývanie“ nemohli ovplyvniť. Výmenu okien, obklady, stierky a spojené vysprávkové nepovažovali za „úpravy stavieb“, ani za údržbu nehnuteľnosti. Údržbou nehnuteľnosti v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. je podľa nich súhrn činností stavebnotechnicky smerujúcich k zachovaniu podstaty stavby. Namietali, že obsah úveru PLUS na bývanie nie je nijako definovaný v zmluve ani v dokumentoch predložených žalobcom. Je len zhodou okolností, že menili okná, dlažby, stierky a pravdepodobne bolo jednoduchšie predložiť tento doklad ako doklady o nákupe spotrebičov, nábytku a pod. Okrem toho v čase platenia faktúry už boli úverové prostriedky vyčerpané na vyššie uvedené účely a faktúru platili z iných prostriedkov. Opakovane namietli započítanie ich splátok na úroky z omeškania odporujúce občianskoprávnym predpisom. Poukázali na judikatúru slovenských súdov, podľa ktorej úroky patria veriteľovi len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a následne prislúchajú už iba úroky z omeškania.

10. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 3C/40/2015-202 zo dňa 6.4.2016 tak, že žalovaným uložil povinnosť uhradiť žalobcovi istinu vo výške 11.112,88 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 10.577,97 eur od 4.6.2014 do zaplatenia s tým, že plnením ktoréhokolvek žalovaného zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol aj o trovách konania.

11. Proti uvedenému rozsudku podali žalovaní v 1. a 2. rade dňa 13.5.2016 odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 16Co/74/2016-235 zo dňa 27.3.2017 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie neskúmal možné premlčanie jednotlivých splátok. Hoci prvoinštančný súd správne uviedol, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou (§ 52 a nasl. OZ), k námietke žalovaných v 1. a 2. rade týkajúcej sa priznania poplatku za správu úveru a poplatku za poskytnutie úveru stroho konštatoval, že v čase uzavretia zmluvy mohla banka takéto poplatky požadovať, a to bez toho, aby takéto zmluvné podmienky podrobil súdnej kontrole v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Ďalej odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že prvoinštančný súd, vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu, v potrebnom rozsahu nevykonal dokazovanie týkajúce sa zápočtu úhrad splátok najprv na poplatky, úroky a tak na istinu a z dôkazov nachádzajúcich sa v spise vedomosť o presnom započítavaní jednotlivých splátok mať nemohol.

12. Uznesením č. k. 3C/40/2015-270 zo dňa 13.6.2017 pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu - spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. vstúpila do konania ako žalobca spoločnosť Silverside, a.s.

13. Výzvou zo dňa 20.6.2017 súd v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v uznesení č. k. 16Co/74/2016-235 zo dňa 27.3.2017 vyzval žalobcu na predloženie podrobného rozpisu úhrady splátok s uvedením, na aký účel úhrady bola tá ktorá splátka započítaná, t. j. aby z neho bolo zrejmé, koľko žalobca z prijatej úhrady od žalovaných v 1. a 2. rade účtoval na istinu, úroky, úroky z omeškania a sumár všetkých prijatých a zaúčtovaných platieb.

14. Dňa 21.11.2017 žalovaní v 1. a 2. rade doručili súdu podanie, v ktorom uviedli, že trvajú na všetkých doteraz uvádzaných skutočnostiach a námietkach. Zároveň namietali nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu - spoločnosti Silverside, a.s., a to s poukazom na znenie prvej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. bola v zmysle znenia tohto ustanovenia povinná žalovaných v 1. a 2. rade preukázateľne písomne vyzvať na splnenie záväzkov, o čom v konaní nebol predložený žiaden dôkaz a za takúto výzvu nemožno považovať ani samotnú žalobu a ani výzvu na zaplatenie zo dňa 23.10.2013, pretože sa týkala iba možného zosplatenia. Záverom žalovaní v 1. a 2. rade uviedli, že doposiaľ neboli v konaní zo strany žalobcu predložené žiadne doklady preukazujúceho jeho nárok v zmysle záverov rozhodnutia odvolacieho súdu.

15. Na pojednávaní zo dňa 22.11.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že výzva na predloženie súdom požadovaných dokladov im doručená bola, avšak právny zástupca právneho predchodcu žalobu ani právny predchodca žalobcu im žiadne vyjadrenie k výzve nezaslali. Za účelom predloženia súdom požadovaných dôkazov a vyjadrenia k podaniu žalovaných v 1. a 2. rade doručeného súdu dňa 21.11.2017 právny zástupca žalobcu požiadal o odročenie pojednávania, ktoré bolo odročené na deň 24.1.2018.

16. Dňa 23.1.2018 právny zástupca žalobcu tunajšiemu súdu doručil ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní vytyčenom na deň 24.1.2018 z dôvodu úmrtia substitučne zastupujúceho advokáta, pričom pre krátkosť času nevie zabezpečiť substitučné zastúpenie iným advokátom resp. koncipientom. Odpoveďou zo dňa 24.1.2018 súd právnomu zástupcovi žalobcu oznámil neexistenciu žiadneho zákonného dôvodu pre odročenie pojednávania nariadeného na deň 24.1.2018.

17. Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa so žalobou, prednesom právneho zástupcu právneho predchodcu žalobcu, písomnými vyjadreniami strán sporu a ich zástupcov, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o splátkovou úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.2.2005, dohodu o ručení zo dňa 9.2.2005, dodatkom č. 1 zo dňa 19.2.2009, výzvami zo dňa 23.10.2013, Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len „VOP“) účinnými od 1.8.2002 (čl. 16), Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej len „OP“) účinnými od 1.7.2007, Sadzobníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. platného od 1.1.2009, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.11.2013 a doručenkami, resp. závadami k nim, vyčíslením pohľadávky k 3.6.2014, prehľadom o transakciách na úverom účte č. XXXXXXXXXXXX, výpismi z úverového účtu žalovaných, prehľadom úrokových sadzieb, sumárom (tabuľkou) k farebne vyznačeným výpisom z úverového účtu žalovaných, Sadzobníkmi poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. platnými od 1.7.2006 a od 1.10.2010, podacím hárkom zo dňa 24.10.2013, VOP účinnými od 1.8.2002 (čl. 147), Sadzobníkom z čl. 154, splátkovým kalendárom (čl. 173), Sadzobníkom z čl. 183, príjmovým dokladom zo dňa 7.7.2005, faktúrou č. 2005/034 zo dňa 7.7.2005, technickým preukazom a zistil tento skutkový stav:

18. Právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 9.2.2005 so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu o splátkovou úvere č. XXXXXXXXXXXX . (ďalej len „dodatok“), na základe ktorej poskytol žalovaným v 1. a 2. rade úver označený ako Úver PLUS na bývanie vo výške 450 000,-Sk (14 937,26 eur). Žalovaní v 1. a 2. rade boli povinní poskytnutý úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po 195,91 eur k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.3.2005 a posledná dňa 20.1.2015. Úroková sadzba bola dohodnutá ako premenlivá vo výške 9,30 % ročne v deň podpisu zmluvy. Táto sa postupne menila, a to od 15.3.2006 do 31.5.2006 bola určená vo výške 9,70 % ročne, od 1.6.2006 do 31.7.2006 vo výške 10,10 % ročne, od 1.8.2006 do 1.4.2007 vo výške 10,60 % ročne a od 2.4.2007 do 20.5.2014 vo výške 10,35 % ročne. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 50,-Sk (t.č. 1,66 eur),

tento sa postupne zmenil na základe zmeny Sadzobníka platného od 1.7.2006 na sumu 60,-Sk (1,99 eur) mesačne a od 1.10.2010 na sumu 90,-Sk (2,99 eur) mesačne. Dňa 9.2.2005 uzatvoril žalovaný v 3. rade s právnym predchodcom žalobcu Dohodu o ručení, na základe ktorej sa nedovolateľne a bezpodmienečne zaviazal uhradiť právnemu predchodcovi žalobcu všetky pohľadávky definované v Dohode, ktoré vzniknú v prípade, ak si žalovaný v 1. a 2. rade nebudú riadne a včas plniť svoje splatné záväzky. Dňa 19.2.2009 uzavreli právny predchodca žalobcu a žalovaný v 1. a 2. rade Dodatok č. 1 k zmluve o úvere, v zmysle ktorého bol žalovaný v 1. a 2. rade povolený odklad splátok v období od 20.2.2009 do 19.5.2009 a od 20.5.2009 bola dohodnutá výška splátky 227,63 eur pri konečnej splatnosti 20.1.2015. Žalovaný splácali úver rôznymi sumami a niektoré splátky aj na viackrát, pričom v krátkom omeškaní boli už pri splátkach splatných 20.6.2005 a 20.7.2005 (1, resp. 2 dni). Následne viaceré splátky platili s omeškaním, pričom od začiatku roka 2009 bol časový odstup od jednotlivých splátok aj niekoľko mesačný a žalovaný v 1 a 2. rade splácali úver menej častými splátkami vo vyššej výške. Vzhľadom na omeškanie žalovaných v 1. a 2. rade ich právny predchodca žalobcu listom zo dňa 23.10.2013 vyzval na úhradu dlžných splátok a upozornil ich, že ak nedôjde k zaplateniu, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Táto výzva bola podaná na poštu dňa 24.10.2013 a poštou odoslaná dňa 25.10.2013. Keďže žalovaný v 1. a 2. rade na túto výzvu nereagovali, právny predchodca žalobcu dňa 13.11.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaných na zaplatenie pohľadávky. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti prevzal žalovaný v 2. rade dňa 28.11.2013, žalovaný v 1. a 3. rade so zásielkou neprevzali v odbernej lehote.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy o úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 1 ods. 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy o úvere, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

22. Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/92 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

24. Podľa § 52 ods. 2 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

27. Podľa § 53 ods. 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 303 ObZ kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

29. Podľa § 306 ods. 1 ObZ veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

30. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškaní.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou žalovaných v 1. a 2. rade vyjadrenou v podaní doručenom súdu dňa 21.11.2017 čo do nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu - spoločnosti Silverside, a.s. v spore. Žalovaní v 1. a 2. rade argumentovali predovšetkým tým, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. bola v zmysle znenia tohto ustanovenia povinná žalovaných v 1. a 2. rade preukázateľne písomne vyzvať na splnenie záväzkov, o čom v konaní nebol predložený žiaden dôkaz a za takúto výzvu nemožno považovať ani samotnú žalobu a ani výzvu na zaplatenie zo dňa 23.10.2013, pretože sa týkala iba možného zosplatenia.

34. V zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov možno na tzv. nebankový subjekt (čo spoločnosť Silverside, a.s. nepochybne je) tzv. „živý úver“ aj bez súhlasu klienta postúpiť za podmienky, ak je klient napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky. Zákonodarca žiadnym spôsobom písomnú výzvu na plnenie viac ako 90 dní omeškaného záväzku nedefinuje, naopak, výkladom možno dospieť k záveru, že ide o akúkoľvek výzvu na splnenie omeškaného záväzku. Pod takúto výzvu možno nepochybne (a najčastejšie) subsumovať výzvu na úhradu dlžnej sumy pod hrozbou pristúpenia k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Dôkaz v podobe tejto výzvy bol súdu predložený právnym predchodcom žalobcu spolu s podanou žalobou a, ako to súdu odôvodnil vo svojom rozsudku, právny predchodca žalobcu doručovanie výzvy žalovaným v 1., 2. a 3. rade formou „do vlastných rúk“ preukázal podacím hárkom, na základe ktorého sa uvedené výzvy dostali do dispozičnej sféry žalovaných a títo

mali možnosť sa s ich obsahom oboznámiť. Pretože podmienka splnenia doručenia výzvy na plnenie žalovaným zo strany právneho predchodcu žalobcu bola riadne splnená, právnomu predchodcovi žalobcu nebránilo nič v postúpení omeškanej pohľadávky na tzv. nebankový subjekt, a to aj bez súhlasu žalovaných. Pripustením zmeny strany sporu na strane žalobcu zo spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. na spoločnosť Silverside, a.s. uznesením súdu č. k. 3C/40/2015-270 zo dňa 13. 6. 2017 terajší žalobca vstúpil do procesného postavenia svojho právneho predchodcu a disponuje aktívnou legitímáciou.

35. Súd, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení č. k. 16Co/74/2016-235 zo dňa 27.3.2017, vyzval dňa 20.6.2017 žalobcu na predloženie podrobného rozpisu úhrady splátok s uvedením, na aký účel úhrady bola tá ktorá splátka započítaná, t. j. aby z neho bolo zrejmé, koľko žalobca z prijatej úhrady od žalovaných v 1. a 2. rade účtoval na istinu, úroky, úroky z omeškania a sumár všetkých prijatých a zaúčtovaných platieb. Za tým účelom odročil aj pojednávanie zo dňa 22.11.2017. Uvedené listinné dôkazy sú nevyhnutné pre riadne posúdenie zápočtu úhrad. Uvedené listiny súdu do dnešného dňa doručené neboli.

36. Súd ma za to, že žalobca čo do dôvodnosti svojho nároku nepredložením súdom požadovaných listinných dôkazov neunesol dôkazné bremeno, t. j. nesie procesnú zodpovednosť za to, že počas konania nebola preukázaná skutočnosť významná z hľadiska práva hmotného. Ak teda žalobca v zmysle predloženej žaloby vrátane jej doplnení špecifikoval svoj nárok tak, ako je uvedený v podanej žalobe, bolo jeho povinnosťou čo do posúdenia zápočtu úhrad predložiť požadované listinné dôkazy tak, aby súd zistil okolnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci samej. Strana sporového konania má povinnosť tvrdenia, ako aj povinnosť dôkaznú. Splnenie oboch týchto povinností nemôže súd žiadnym spôsobom od strán sporu vynucovať a ich splnenie sankcionovať. Jedinou sankciou za ich nesplnenie je neunesenie tzv. bremena tvrdenia a dôkazného bremena, čo má v sporových konaniach za následok neúspech tej strany sporu, ktorá tieto svoje procesné povinnosti nesplnila. Na strane sporového konania teda je, aby dbala o ochranu svojich práv a oprávnených záujmov aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, kedy je zároveň povinná starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predstreté dostatočným spôsobom a podložené formou zákonných dôkazných prostriedkov. Súd podotýka, že právny zástupca žalobcu mal od doručenia výzvy dostatočný časový priestor pre predloženie súdom požadovaných písomností. Bez náležitého a zodpovedného vymedzenia žalobcom uplatnených nárokov nie je možná ani súdna kontrola, ktorá je v sporoch spotrebiteľského charakteru povinnosťou. Inak by sa súd musel výlučne spoliehať na správnosť vyúčtovania žalobcom a ním uplatnenú formu započítania, čo je však pri protichodnosti záujmov strán sporu v súkromnoprávných sporoch vylúčené.

37. Súd nepovažoval za dôvodnú žiadosť o odročenie pojednávania v zmysle § 183 CSP z dôvodu úmrtia substitučného právneho zástupcu žalobcu. Súd zistil, že k tejto udalosti došlo dňa 11.01.2018 a pojednávanie bolo vytýčené na deň 24.01.2018, teda s odstupom cca 2 týždňov. Napokon účasť pr. zástupcu žalobcu nebola nevyhnutná, ale jeho povinnosťou bolo predložiť písomne uzavretú zmluvu medzi stranami sporu, ktorú napriek výzve súdu ku dňu pojednávania nedoložil.

38. Čo sa týka uplatneného nároku v časti zaplatenia poplatku za poskytnutie úveru a poplatku za správu úveru, ktoré boli dohodnuté v zmluve o splátkovom úvere, dohodnutie poplatkov za vykonávanie úkonov, ktoré sú v záujme veriteľa, považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda za podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (súd podotýka, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu súd vyslovil už v rozsudku č. k. 3C/40/2015-202 zo dňa 6.4.2016 a tento záver bol potvrdený aj odvolacím súdom). V prípade oboch druhov poplatkov ide o plnenie, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne protiplnenie. Poskytovanie úverov zo strany bánk predpokladá už samotný charakter výkonu ich podnikateľskej činnosti, s čím sú následne spojené aj ďalšie úkony ako vedenie evidencie, administratívy a správa úverov. Takéto činnosti bánk však slúžia predovšetkým ich vlastným potrebám a záujmom. Aj keď zmluvná podmienka v podobe dohody poplatku za poskytnutie a správu úveru nebola v čase uzatvorenia zmluvy výslovne v OZ upravená ako neprijateľná, je zrejmé, že výpočet neprijateľných zmluvných podmienok v OZ je len demonštratívny a súd môže ako neprijateľnú podmienku aj inú podmienku, ktorá síce nie je výslovne upravená v právnom predpise ako neprijateľná, ale spadá pod všeobecnú definíciu podmienky upravenej v § 53 ods. 1 OZ. Naviac, v súčasnosti už takáto podmienka je uvedená aj v OZ (porovnaj § 53 ods. 4 písm. v) OZ) a takéto poplatky už banky ani nemôžu účtovať, čo takisto nasvedčuje správnosti tohto záveru.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
42. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.
43. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.
44. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobca bol v spore v plnom rozsahu neúspešný, a teda žalobca by mal žalovaným nahradiť trovy prvoinštančného a odvolacieho konania. Žalovaní si však žiadne trovy prvoinštančného ani odvolacieho konania neuplatnili a zároveň z obsahu spisu nevyplýva, že by im nejaké trovy v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva vznikli, preto súd rozhodol tak, že im náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa

§ 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP). Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1./ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2./ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3./ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).
Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.